

κεραία

κεραία, η, ουσ. [<αρχ. κεραία], η κεραία. **1.** συνήθ. στον πλ. **οι κεραίες,** (ειρωνικά) τα κέρατα του κερατά: «είναι τόσο αγαθός άνθρωπος, που δε βλέπει τις κεραίες που κουβαλάει στο κεφάλι του». Αναφορά στις κεραίες του σαλιγκαριού. **2.** τα αφτιά, ιδίως του σπιούνου, που είναι πάντοτε τεντωμένα για να ακούει τα όσα λέγονται, με σκοπό να τα μεταφέρει στον ενδιαφερόμενο ή στους ενδιαφερομένους: «είχε πάντοτε τεντωμένες τις κεραίες του, για να τ' ακούει όλα». Αναφορά στις κεραίες της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου.

- *μέχρι κεραίας,* με κάθε λεπτομέρεια, με μεγάλη ακρίβεια, χωρίς να παραλείψουμε τίποτα: «τέτοια ανάλυση μέχρι κεραίας, πρώτη φορά έγινε από πρόεδρο συνεδρίου». Αναφορά στη γραμματική κεραία (παύλα).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας